Сега й на наши година
Да си избереш дружина
не що колиби да тръгнеш
из вълю да ги потръгнеш
каквото видеш докачай
точе го туйка довлачай.
Дали са погоресдисали
никого дали еднидисали
бивши наши тъ кадаери
Да ги наложим клогаери
Да видят ива познаят
Как можеш врьх нас да дойдеш
и сиз му така научен,
каквото бъше укучен,
Ти кой, от вдъне дружина
обира и ги повежда
сички тъ с'тъжки небкича
що колиби ги повлича
Кой'че са село затали
Гнъвни, мали тисидъне
Какъ че шкур не берьдеш
Но хора привлиш дерьвеш
Що сиз кокоики изели
и що сиз ивцо надзели
Токоч го може иказа
Управа
Който исплаши той знае
Какви сиз били аздае.
Клетиму бурна сроклеша
Който по правъ не шета,
Който дурпаси обирда
Кървави сълзи не вилрва
Който грешата расалква
Бъря го казан очаква
Гнъв Божий диз го обеди,
Редчет му на са исгреби
Ако единчък остани
Ще ивма да сахрани
Сълзи пото събирал
Какъ прах на са разведи
Дворе му пусти ще бъдеш
Очи и в' къщи не свети
. . . . . Дворе му в' трева обрасе
Вятър чъ тропоти що духа
О' празни прозорци ще духа
Пъстици в' пъти ли минуват
Що не ще да са шагуват